

Prasītāja savā septītajā pamatā turpina, ka ar jauno kritēriju par mātes meitas sabiedrību rīcību piedēvēšanu to mātes sabiedrībām, kā tas izdarīts ar Apstrīdēto lēmumu, ir pārkāpts tiesiskās drošības princips.

Turpmāko divu pamatu ietvaros prasītāja atzīmē, ka Komisija ir izmainījusi iesniegtos dokumentālos pierādījumus un ka Apstrīdētais lēmums ir pilnvaru nepareizas izmantošanas sekas.

Pakārtoti, prasītāja prasa atcelt sodanādu, pamatojoties uz to, ka Komisijas sniegtajā argumentācijā tās noteikšanai nav nekādas loģikas.

Pakārtoti prasītāja arī prasa samazināt sodanādas apmēru.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel AB, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Akzo Nobel Base Chemicals AB un Eka Chemicals AB iesniedza 2005. gada 27. aprīlī

(Lieta T-175/05)

(2005/C 171/52)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 27. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Akzo Nobel NV, Arnema [Arnhem] (Nīderlande), Akzo Nobel Nederland BV, Arnema [Arnhem] (Nīderlande), Akzo Nobel AB, Stokholma (Zviedrija), Akzo Nobel Chemicals BV, Amersforta [Amersfoort] (Nīderlande), Akzo Nobel Functional Chemicals BV, Amersforta [Amersfoort] (Nīderlande), Akzo Nobel Base Chemicals AB, Skogāla [Skoghall] (Zviedrija), un Eka Chemicals AB, Bohusa [Bohus] (Zviedrija), kuru pārstāv K. R. A. Svāks [C. R. A. Swaak] un A. Keiko [A. Kayhko], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atbilstoši EKL 230. pantam izskatīt jautājumu par to, cik likumīgs ir galīgais Komisijas lēmums C(2004)4876;

— atcelt atbilstoši EKL 231. pantam Apstrīdēto lēmumu;

— vai, pakārtoti, samazināt sodanādas apmēru;

— jebkurā gadījumā piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji apstrīd Komisijas 2005. gada 19. janvāra lēmumu par EKL 81. panta un EEK līguma 53. panta piemērošanu (lieta COMP/E-1/37.773 — MCAA) ar ko konstatēts, ka prasītāji ir bijuši iesaistīti virknē vienošanos un zināmās darbībās saistībā ar cenu noteikšanu, tirgus daļu sadalījumu un noslēgtām vienošanām pret konkurentiem EEK monohloretiķskābes nozarē, un ar ko prasītājiem uzlikta sodanāda.

Savas prasības atbalstam prasītāji norāda uz kļūdu novērtējumā un Regulas Nr.1/2003 (1) 23. panta 2. punkta pārkāpumu, jo Komisija nepareizi par nelikumīgām darbībām ir uzlikusi atbildību arī Akzo Nobel NV, galvenajam Akzo Nobel grupas uzņēmumam, kā arī Akzo Nobel AB. Atbilstoši prasītāju viedoklim, Akzo Nobel nav izšķirošas ietekmes tās meitas uzņēmumu tirdzniecības politikā.

Tālāk prasītāji natzīmē, ka solidāri un attiecībā uz dažiem prasītājiem — Zviedrijas uzņēmumiem monohloretiķskābes nozarē — sodanādas apmērs pārsniedza 10 % no kopējā apgrozījuma, kā noteikts Regulā Nr. 1/2003.

Tāpat prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts EKL 253. pantā noteiktais pienākums pamatot lēmumu.

Pakārtoti prasītāji norāda, ka Komisija ir pieļāvusi vairākas kļūdas, aprēķinot sodanādu. Atbilstoši prasītāju viedoklim, Komisija kļūdījās uzņēmumu klasificēšanā, novērtējot pārkāpuma smagumu nolūkā noteikt sodanādas pamatsummu, pārkāpa samērīguma principu, piemērojot kļūdainu palielināšanas kritēriju, un vienlīdzīgas attieksmes principu, nepareizi piemērojot 1996. gada Saudzības ziņojumu (*Leniency Notice*) (2).

(1) Padomes 2003. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

(2) Komisijas ziņojums par samazinātu sodanādu nepiemērošanu kartelēm (OV C 207, 1996. gada 18. jūlijs, 4. lpp.).